

ger har man affattet ovenstaaende Lovforslag, med Hensyn til hvis enkelte Paragrafer man skal bemærke Følgende:

ad § 1.

Grændserne for Jurisdiktionerne og Pastoraterne rette sig i Reglen efter den kommunale Ordning, og det er derfor i S'en fremhævet, at Grunde af den i S'en omhandlede Bestkæfshed kunne paabydes indlemmede ikke alene i en anden Kommune, end den, hvortil de høre, men ogsaa i en anden Jurisdiktion og i en anden kirkelig Kreds, end den, hvortil de ere henlagte. Men det er iøvrigt en Selvfølge, at de Banfæligheder, der i jurisdiktionel eller parochial Henseende maatte reise sig mod en saadan fuldstændig Indlemmelse, maatte søges fjernede, forinden Regjeringen vilde kunne benytte den Bemyndigelse, der ved nærværende Lovforslag søges den tillagt.

Med den ovenfor ommeldte Kommission har man i den Omstændighed, at vedkommende Landdistrikts kommunale Bestyrelse indvilger i Byraadets Forslag om Indlemmelsen, troet at kunne finde tilstrækkelig Betyggelse for, at denne maa anses som en velbetænk og hensigtsmæssig Foranstaltning. Naar Kommissionen derimod pved Siden af den Menings- tilkjendegivelse, der afgives af Landdistrikts kommunale Bestyrelse, har stillet et Votum af mindst Halvdelen af de Grundeiere, hvis Eiendomme paataafkes indlemmede, da maa herved erindres, at en saadan Bestemmelse let vilde kunne medføre, at en i Virkeligheden hensigtsmæssig Indlemmelse af et maaste betydeligt Distrikt kunde forhindres af Eieren af en forholdsviis ubetydelig Del af samme; paa den anden Side vilde Enkeltmand let kunne faa en utilbørlig Indflydelse paa Afgjørelsen af et Mange vedrørende Anliggende, saafremt man vilde forandre Reglen derhen, at Samtykke til Indlemmelsen skulde afgives ikke af Halvdelen af Grundeierne i det paagjældende Distrikt, men af saamange af disse, at de eiede mindst det Halve af Distriktets Territorium. En sand Betyggelse for, at de stedlige Interesser ville blive tilstrækkelig paaagtede og de stedlige Onsker faa deres tilbørlige Indflydelse, vil derfor efter Ministeriets Formening kun kunne opnaas

derved, at begge de nævnte Momenter kombineres, saaledes som i S'en foreslaet.

ad § 2.

De her givne Regler om Størrelsen af den Erstatning, der kan tillægges den, hvis Eiendom indlemmes i en Kjøbstad, saavel som om den Maade, hvorpaa Erstatningen skal erlægges til den Paagjældende, ere affattede i Overensstemmelse med, hvad der i saa Henseende er foreslaet af den oftnævnte Kommission.

Uagtet det tør forudsættes, at der under Forhandlingerne om Indlemmelsen i Almindelighed vil blive truffet en mindelig Afgjørelse med Hensyn til de i S'en omhandlede Værdiansættelser, vil det dog være nødvendigt, at der i Loven indeholdes Bestemmelser om, hvorledes disse blive at foretage, saafremt det ikke lykkes i Mindelighed at have de derom opstaaende Meningsuligheder. Ansættelserne maa da foretages af særlig dertil valgte Mænd, hvis Antal formentes at burde være 3, saaledes at hver af de i Sagen interesserede Kommuners Bestyrelse vælger Een, medens den Tredie antages rettest at burde vælges af Indenrigsministeren, idet den Valgte vanfælig vilde kunne undgaa ialfald Skinet af Partifæhed til den ene eller den anden Side, saafremt ogsaa han skulde udnævnes af en stedlig Myndighed.

ad § 3.

Afgjørelsen af de Tvistigheder, som den i denne Paragraf omhandlede Afregning maatte foranledige, er i Righed med, hvad der i Loven af 6te Juli 1867 § 49 og Loven af 26de Mai 1868 § 20 i Slutningen er foreskrevet med Hensyn til de i bemeldte Lovbestemmelse omhandlede, med den nysnævnte Afregning beslægtede Forhold, henlagt til Indenrigsministeren.

ad § 4.

Forskrifterne om de Begunstigelser, der kunne tillægges de indlemmede Eiendomme i Henseende til Erlæggelse af Bygningsafgiften og til Efterkommelse af de for Kjøbstæderne gjældende Regler, vedrørende Bygge- og Sundhedslovgivningen, ere affattede i Righed med, hvad der er foreslaet af Kommissionen, og hvad der i Henhold til Loven af 12te April 1867 er bragt i Anvendelse med Hensyn til de ved bemeldte Lov i Frederiksbund Kjøbstad indlemmede Eiendomme.